

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שלישי ד' אייר תשפ"ג | דף היומי בבלי: סוטה כז | דף הכולל: נדרים פט.

דף היומי בהלכה: מסימן קכ"ח סעיף כ"ט עד סעיף ל"ג.

מוסר: שמירת הלשון - 'והנה עלי' עד 'ועתה נבאר'.

קנין חכמה הלימוד השבועי: ש הפרישות פרק ה פ"ה "והשתדל אח"כ לאטום אזניך"

"התחלה חדשה, פרק חדש - זה הזמן שבו המוני בחורי ישיבות עושים שינוי משמעותי, ומדלגים אל השלב הבא בעלייה הרוחנית שלהם"

על ההתחדשות הכללית בתחילת זמן הקיץ, עם הרה"ג ר' יעקב סירוטה, ר"מ בישיבה ומנהל המחלקה החסידית ב'דרשו'

יש עוד אמרות נוספות של חז"ל עם ההתייחסות ללימוד כאל 'פרק' ולא כאל 'מסכת'.

"אנחנו רואים מכאן, שלפרק חדש יש משמעות. במובן מסוים זה כמו להתחיל מסכת חדשה. והסיבה שהקפידו על כך, להתחיל פרק חדש בתחילת זמן הקיץ, נעוצה בכך שאנחנו רוצים להעצים את תחושת ההתחדשות.

"ב'מוקד הישיבה' וב'מוקד הגישמאק', של ארגון 'אחינו' - זרוע החינוך של 'דרשו', אנחנו רואים את זה בצורה ברורה ומוחשית מאוד.

"כשבחור מתקשר באמצע הזמן, ומבקש את עזרתנו, צריכים לעשות עבודה רבה כדי לגרום לו לקבל על עצמו קבלות טובות, שיתנער מהדכדוך ויתחיל להשקיע ולנסות משהו חדש בניסיון להתעלות מעלה מעלה.

"בסוף הזמן, זאת משימה כמעט בלתי אפשרית. הבחורים מנומנמים, חסר רצון להתאמץ ולהשקיע. כמובן שמי שמתקשר אלינו זה בגלל שהוא כבר כן רוצה להתאמץ, אבל עדיין, זה קשה מאוד 'לנער' בחור בסוף זמן, ולגרום לו לתפוס את עצמו מחדש. "לעומת זאת, בתחילת הזמן, העבודה שלנו שונה לחלוטין.

אין צורך בכלל לעורר את הבחורים. הם מעצמם מקבלים על עצמם קבלות טובות, הם רוצים להצליח, עושים תוכניות שונות מה הם רוצים להספיק ללמוד עד סוף הזמן, ועוד ועוד.

עם תחילת זמן הקיץ, פנינו לשוחח עם הרה"ג ר' יעקב סירוטה, מנהל המחלקה החסידית ב'דרשו', ור"מ בישיבה לצעירים מצוינים בביתר עילית.

"ישנו נוהג מעניין בעולם הישיבות, שמצריך ביאור", אומר הרב סירוטה. "דבר ידוע ומוכר הוא, שבכל עולם הישיבות נוהגים להתחיל עם תחילת זמן הקיץ, פרק חדש במסכת הנלמדת באותה השנה בישיבה. זאת, גם אם לא סיימו את הפרק הקודם בסימו של זמן החורף.

"בחלק מהישיבות מתחילים אפילו ללמוד מסכת חדשה בזמן הקיץ, והדבר הזה אומר דרשני. למה להתחיל פרק חדש לפני שסיימו את הקודם.

"כמובן שכל בחור יכול לעשות לעצמו סדר עצמאי ולהשלים את החסר, ואכן רבים הם בחורי הישיבות שעושים כך. בישיבות רבות אפילו מעודדים לכך ומקיימים סדר לימוד עצמוני של הבחורים, עם פרסי עידוד ומלגות, כדי שיהיה בידם דבר שלם, ויסיימו את המסכת כולה.

"אבל עדיין, העובדה שעולם הישיבות קיבל את הנוהג הזה כמנהג שאין עליו עוררין היא עובדה מעניינת.

"עוד תובנה שכדאי לחדד: חז"ל מתייחסים ללימוד התורה כלימוד של פרק. "אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאחת ואחת פעמים". לא 'שונה מסכתו' אלא 'שונה פרקו'.

שובר היצר את הרצון להתחדש ולהתעלות בתורה ובעבודת ה'.
"זאת בדיוק הסיבה ללימוד הפרק החדש. אנחנו משתדלים לתת לבחורים כמה שיותר התחדשות, כי תחושת ההתחדשות היא חיונית להמשך צמיחה רוחנית, והיא הכרחית כדי לאפשר לבחורים לחולל מהפך בנפשם, ולהפוך לבחורים טובים יותר".

"אנחנו נמצאים שם רק כדי לכוון אותם, לנתב את ההשקעה שלהם לכיוונים הנכונים. למתן את הקבלות הטובות שלהם, שלא יקבלו על עצמם להגיע ליעדים שהם בלתי ניתנים להשגה, כי הרי זו דרכו של היצר הרע, כשאדם רוצה להצליח בלימוד התורה, היצר מנסה לגרום לו לקבל על עצמו קבלות שהוא לא יצליח לעמוד בהן, ועל ידי כך

הוא פתח בפנינו את הדירה, והנה פלא - דירה נאה, נקיה, מרווחת ונעימה מקדמת את פנינו, כאילו היא רק חיכתה לבני ולמשפחתו היקרה. נשאר רק להכשיר את המטבח. זהו זה. נושענו

"אמר רב יהודה אמר רב ארבעים יום קודם יצירת הולד בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני לפלוני בית פלוני שדה פלוני פלוני" (סוטה דף ב ע"ב)

ברחוב הסמוך לי, אולי יש לך מושג על דירה להשכרה באזור?
הוא אמר שליד הבית שלו ישנן שתי דירות ריקות, אין יוצא ואין בא. יתכן שאוכל לשכור אותן, אך אין לו מושג מיהו בעל הבית.

ביקשתי מחבר שמתמצא בחיפוש כתובות שימצא לי את בעל הדירה לפי הכתובת, וכך השגתי מספר טלפון. התקשרתי והוא לא ענה. המשכתי בהשתדלות עד כמה שלאל ידי. הלכתי לבנין שבו שתי הדירות הריקות. ראיתי אור באחת מהן, אך כאשר דפקתי איש לא ענה. דפקתי גם אצל הדירות הסמוכות, ושאלתי את הדיירים אם הם רוצים למכור את הדירה שלהם. אף אחד לא רצה. ירדתי למטה, הוצאתי דף ניר ורשמתי בכתב ידי: אנו מעוניינים לקנות את הדירה שלכם. ציינתי את הפרטים שלי ומספר טלפון בתקוה שבעל הבית יחזור אלי.

כעבור יומיים עברתי שוב ליד אותו בנין, בדקתי בתיבת הדואר וגיליתי שהמכתב שהנחתי שם כבר איננו. מישהו לקח אותו. יומיים אחר כך התקשר אלי גוי שהיה בעל הדירה. הוא אמר שהוא נמצא כאן ומחכה לנו.

הגענו ושמענו ממנו שיש לו כאן בבנין שתי דירות והוא מעונין למכור את שתיהן במחיר טוב. הסכמנו. נותרו לנו שתי בעיות. האחת - מרגע שמסכימים לקנות דירה עד שקונים אותה בפועל אחרי כל הבריוקרטיה עם הבנק עובר זמן, ואנחנו לחוצים מאד, והשניה - הגוי מתגורר בדירה והבית מלא בחפציו, ואורך זמן לפנות הכל.

לשתי הבעיות היה פתרון מידי - הגוי אמר שהוא מוכן להראות לנו את הדירה השניה, הריקה, בקומה התחתונה, ואם נרצה, הוא מסכים שניכנס לגור בה מידי.

הוא פתח בפנינו את הדירה, והנה פלא - דירה נאה, נקיה, מרווחת ונעימה מקדמת את פנינו, כאילו היא רק חיכתה לבני ולמשפחתו היקרה. נשאר רק להכשיר את המטבח. זהו זה. נושענו.

אני גר במונטריאול שבקנדה. לפני חמש שנים התכוננתי לחתונתו של בני בכורי. ביקשנו לשכור דירה ממול ביתי עבור הזוג הצעיר, אך התברר שבעל הדירה מכר אותה, ומישהו כבר גר בה.

כאשר התעניינו אצל הקונה אודות הדירה, הוא אמר כי קנה אותה על מנת למוכרה. כרגע הוא מוכן להשכיר לנו את הדירה למשך שנתיים בלבד, כי אחרי כן הוא מתכוון לממש את הנכס במחיר גבוה מדי בשבילנו.

הדירה התאימה לנו מאוד. החלטנו שגם שנתיים הן תקופת זמן יפה לתחילת החיים, וחתמנו חוזה עם הגבלת זמן. כעבור שנתיים וחצי התקשר המשכיר להזכיר שתקופת החוזה תמה, והוא עומד למכור את הדירה. עדיין לא נמצא קונה, אבל ברגע שיימצא על הזוג לצאת מיד.

הסכמנו ואמרנו לו שבינתיים נמשיך לשכור את הדירה, ומיד כאשר הוא ימצא קונה נצא מהדירה. עברה עוד חצי שנה, ועדיין לא מצאנו דירה. בתשרי, אחרי החגים, הודיע לנו בעל הבית שהוא מכר את הדירה והקונה רוצה להיכנס בעוד כמה שבועות.

בשבילנו כמה שבועות היו זמן קצר מדי בשביל להתארגן, אבל ניסינו להסתדר עם זה איכשהו. ב"ה באותו זמן בני חגג את הולדת בנו השני למזל טוב, כך שלעת עתה היו הזוג עם ילדיו אצל ההורים. המשכנו לחפש ולחפש דירה מתאימה, אבל היא לא הגיעה.

הקונה הלחיץ אותנו לפנות את החפצים מהדירה, ואנו גם ידענו שהצדק איתנו, וכך התחלנו לארוז את התכולה בלי לדעת לאן הולכים וציפינו לישועה.

החלטתי להשתדל וסיפרתי לכולם שאני מחפש דירה עבור בני. עיקר ההשתדלות היתה, שהרמתי יד לשמיים וביקשתי מהקב"ה שישלח דירה מתאימה. באחד הימים, בהיותי מלמד בחיידר, ישבתי ליד מגיד שיעור בהפסקה ואמרתי לו: "אתה גר

הזאת צמודה מצידה האחורי לצד האחורי של הדירה שלי. גם סידרנו עירוב כדי שנוכל לטלטל בין הדירות בשבת. בקיץ האחרון, עם התפשטות הוירוס ברחבי המדינה, לא אפשרו לנו כל כך לצאת מהבתים. בתי מדרש והמקוואות היו סגורים, והמקום היה לנו למשיב נפש, שעה שהקמנו מקוה בדירה. מים חמים משכנו מהדירה שלי לדירה ההיא על ידי צינור, שנוכל לטבול ולהתכוון לתפילה כדבעי ובנחת. עתה התברר שבשעת קניית הדירה עוד לא ידענו איזו מתנה מיוחדת קיבלנו מן השמים.

(השגחה פרטית' - ויחי-שמות, תשפ"א)

ביום המחרת כבר נכנסה המשפחה הצעירה לגור בדירה. שאלתי את הגוי: מתי ראית את המכתב שלי בתיבת דואר? ענה לי הגוי: האמת היא שהיום איני גר כלל כאן במדינה, וכבר לפני שנה רציתי למכור את הדירה. הגעתי לכאן לכמה ימים בשביל לטפל במכירה, אבל אז קיבלתי הודעה שאבי חולה ונסעתי להיות איתו. לפני כמה ימים הגעתי לכאן שוב כדי לטפל במכירה של הדירה, ואז מיד ראיתי את המכתב שלכם. רגע אחרי שראיתי את המכתב התקשר עוד מישהו להתעניין בנכס, אבל אתם הייתם ראשונים. לכן הקדמתי אתכם. הדירה

הבושה והלחץ נתנו את אותותיהם, הוא התפלל עם טעויות רבות, בלע מילים, ולאחר התפילה קיבל נזיפה נוספת על כך שהוא לא יודע להתפלל כמו שצריך. "זאת היתה הפעם האחרונה שבה הבחור הזה ניגש לעמוד"

חוסר סבלנות של אדם אחד הוביל אותו להתפרצות זעם שפגעה בשתי נשמות

רוצה לומר קרבנות, תבוא מחר יותר מוקדם. חיליק התבלבל. לא ידע כיצד לנהוג, ומבלי שהתכוון לכך, המשיכו שפתיו למלמל את סדר הקרבנות. אבל אותו 'חכם' לא וויתר הגיע עד אליו והחל לצעוק עליו בקול גדול שיתחיל מיד 'אשרי יושבי ביתך'. הוא נכנע. התחיל 'אשרי'.

הבושה והלחץ נתנו את אותותיהם, הוא התפלל עם טעויות רבות, בלע מילים, ולאחר התפילה קיבל נזיפה נוספת על כך שהוא לא יודע להתפלל כמו שצריך. "זאת היתה הפעם האחרונה שבה הבחור הזה ניגש לעמוד", מספר הרב אהרן מרגלית.

אז מה יש לנו כאן? הערה חסרת התחשבות של אדם אטום פגעה פגיעה קשה בנשמתו הרכה של חיליק, גרמה לו לסתום את פיו לנצח, מנעה ממנו את הזכות לגשת לעמוד. אותה הערה פגעה גם בנשמתה של אמא של חיליק, שלא זכתה שבנה ייגש לעמוד ויתפלל לעילוי נשמתה!

קצת התחשבות, קצת מחשבה, טיפ טיפה סבלנות, היו מונעות את הפגיעה הנוראית הזאת בשתי נשמות טהורות.

אם אותו מתפלל היה פותח מעט את הלב וחושב לא רק על עצמו, הוא היה מבליג על אותן שתי דקות, וניגש לבחור הצעיר אחרי התפילה כדי להחמיא לו על התפילה הנהדרת, בתוספת הערה קטנה שממחר יקפיד להתחיל את הקרבנות מעט קודם - הוא היה משיג את אותו היעד, בדרך הרבה פחות פוגענית ובלי להותיר אחריו לבבות שבורים ומדממים.

(מתוך עלום 'שים שלום' גיליון מס' 2)

נער רגיש וביישן היה חיליק הקטן. מעולם לא העז לגשת לעמוד כשליח ציבור, ואף פעם לא היו לו שאיפות מסוג זה. אבל בהיותו כבן 14 מתה עליו אמו ופתאום הוא הפך ל'חיוב'. בימי ה'שבעה' זה עוד היה בחסד. הוא התפלל עם בני משפחה וחברים קרובים שנכנסו איתו לחדר צדדי והרכיבו יחד מניין מצומצם.

הבעיה התחילה כשהסתיימו ימי השבעה, וחיליק חזר לשיבה. הציעו לו לגשת לפני העמוד לתפילת שחרית והוא סירב בתוקף. אחרי התפילה ניגש אליו המשגיח ובדק בעדינות למה הבחור לא רוצה למלא אחר החיוב המוטל עליו ולגשת לעמוד, וחיליק מצדו הסביר שהוא פשוט נורא מתבייש ולא מסוגל לעשות זאת, עם כל הרצון הטוב.

אחרי שיחה ארוכה הצליח המשגיח לשכנע אותו שיש לתפילת מנחה בבית כנסת קטן, סמוך לשיבה, שם מתפללים אנשים שהוא לא מכיר וכך גם אם הוא יטעה ולא יצליח, זה לא יהיה נורא כל כך.

בירור קצר העלה שהתפילה בבית המדרש האמור מתחילה בשעה 16:00. מדובר בבית מדרש חסידי, חיליק מידענו גם הוא בחור חסידי. בשעה 16:00 הוא כורך את הגארטל סביב מותניו וניגש לעמוד, מתחיל לומר את ה'קרבנות' כמקובל בבתי כנסת חסידיים, אלא שאז מתברר שהשעה 16:00 מתייחסת לזמן אמירת 'אשרי', ואילו את הקרבנות נוהגים לומר קודם לכן.

אחד המתפללים, שבוודאי החזיק מעצמו חכם מאוד, החל לתקוף את החזן הצעיר: "בחורצ'יק, מה אתה חושב שאתה עושה כאן? עכשיו מתחילים 'אשרי', לא קרבנות. אם אתה מאוד מאוד

באחת השנים הסמוכות לשמיטה היבול לא עלה יפה. שני החקלאים נכנסו לחובות אדירים כדי להמשיך את קיומו של המפעל, ובדיוק אז הגיעה שנת השמיטה. מה יהיה? איך יתקיימו? חקלאי אחד היה איתן בדעתו שלא להתפשר. ברור היה לו שהוא ישמור את השמיטה כדת וכדין. השני הסתפק

ראש ישיבת 'אורח החיים' הגאון רבי ראובן אלבו, עם סיפור מדהים, שממחיש את עוצמת הכח של האמונה בקדוש ברוך הוא.

לדרכו. ירא השמים לקח את המפעל הכושל ולווה הלוואת ענק כדי להעמידו. במקביל, הפסיק את עבודתו בשדה, והלך ללמוד תורה בבית מדרש מיוחד לחקלאים שאינם עובדים בשדותיהם בשנת השמיטה. בשנה השמינית זרע כרגיל את שדותיו, והנה הפלא ופלא - התוצרת הכפילה את עצמה פי כמה וכמה.

המפעל שהופעל מחדש החל לשגשג באופן מיוחד. כל המשווקים שהקפידו על הכשר מהודר קנו רק ממנו. מפעלים נוספים חיפשו דווקא את הסחורה הזו.

בסופה של השנה השמינית הגיע אליו חברו בוכה. הוא שעבד בשמיטה, פשט את הרגל, ואינו יודע כיצד להמשיך. ישנה הבטחה מיוחדת של בורא העולם לאלו שעושים את רצונו והולכים בדרכו! על האדם להטות את אוזנו לאותה הבטחה, ולא לפחד לעשות את רצון ה' יתברך!

אברכים רבים שקועים בתחילת דרכם בחובות. אין להם פרנסה, ואין שום דבר שאפשר להישען עליו, אבל תוך כמה שנים מתהפך הגלגל, והכל מסתדר. בשנים הראשונות אין להם כסף אפילו לקניית חלות שבת, אבל אחר כך הם בעצמם מפרנסים ומחלקים לאחרים.

זה כוח האמונה של בני תורה, שמשליכים את יהבם על ה' וזוכים לראות עין בעין את השגחתו יתברך! הקב"ה מבטיח, שמי שיחסה בצילו, יהיה לו הכל! לא כולם רואים זאת באותו שלב. יש כאלו שכבר אחרי שנתיים רואים את ישועת ה', אחרים אחרי חמש שנים, ויש כאלו שצריכים להמתין עשר שנים, אבל כולם יראו בסופו של דבר את ישועת ה'!

(האור לחיים - כי תבוא, תשפ"ב)

באזור הנגב ישנם חקלאים רבים שמתפרנסים משיווק תוצרת השדות שלהם. שני ידידים, שגרו כל אחד במושב אחר, החליטו על הקמת עסק משותף של תבלינים. שניהם היו יראי שמים, קובעים עיתים לתורה ונאמנים מאוד איש לרעהו. במהלך השנים, בעקבות התוצרת המשובחת של השדה, הם הקימו מפעל ענק של תבלינים, ששמו וריחו יצא למרחוק.

מכל הארץ באו לקנות את התוצרת המשובחת שלהם, והרווחים היו יפים. כבר בתחילת דרכם המשותפת סיכמו שניהם כי בשנת השמיטה לא יפעילו את שדותיהם, אולם הניסיון לא אחר להגיע.

באחת השנים הסמוכות לשמיטה היבול לא עלה יפה. שני החקלאים נכנסו לחובות אדירים כדי להמשיך את קיומו של המפעל, ובדיוק אז הגיעה שנת השמיטה.

אי אפשר לזרוע ולטפל בשדה, וכל התוכניות יורדות לטמיון. מה יהיה? איך יתקיימו? חקלאי אחד היה איתן בדעתו שלא להתפשר. ברור היה לו שהוא ישמור את השמיטה כדת וכדין. השני הסתפק. יש התרים, ואפשר אולי למכור לגוי. הרי אם לא יעבדו השנה יפשטו את הרגל! כשמע הראשון את דבריו - הודיע לו שאם הוא מחליט לחפש התרים שאינם מקובלים עליו כדי להמשיך לעבוד, הרי דרכיהם נפרדות.

"יקח הוא את חלקו, והשני ייקח את שלו. "עד כדי כך?" - תמה החבר. "כן" - השיב לו - "השותפות בינינו תוכל להמשיך אך ורק באופן הזה". עשה החבר את חשבונותיו הגשמיים, והגם שהיה שומר תורה ומצוות, לא יכול היה לעמוד במבחן.

בסופו של דבר נפרדו דרכיהם. כל אחד קיבל את שטחו ופנה

האזינו לתוכנית 'הפותח בכל יום' בקו השיעורים של דרשו

כל הכתבות והתוכן משודרים להאזנה מדי יום מפי הרב אברהם פוקס

077-2222-666 שלוחה 31

למרבה הפלא, 'שר התורה' שמישיב על אתר על השאלות החמורות ביותר בעולמה של הלכה, התחבט רבות בשאלה זו, תוך כדי שמיללו שפתיו הקדושות 'זו שאלה קשה'. לבסוף הפטיר, שיפנו עם השאלה למרן הגראי"ל שטיינמן זצ"ל

מה קורה כשהאב רוצה לקנות דירה לבתו, אבל אז מתברר שהחברה הרווקה שלה גרה באות הבניין?

ולא סתם דירה, אלא 'מציאה גדולה', ואם כן איך אפשר לומר לך שלא לקנות!?!...

לאחר מכן עצם הגאון את עיניו הקדושות ושקע בהרהורים לכמה רגעים. לפתע פקח את עיניו ואמר בהתרגשות: 'אבל איך אפשר לדקור את עיניו של השני?!', וחזר שוב ושוב על הדברים, 'הכלה תצא ותכנס, תצא ותכנס יום-יום, ואיך אפשר לדקור לזולת את העיניים...'

השואל טען בפני הרב: 'בתי מציינת שבני המשפחה הזו הם אנשים טובי לב, מפרגנים ובלי יין טובה בצורה יוצאת דופן... נו', אמר הגראי"ל, 'יותר ממלאכי השרת?! הרי אפילו על מלאכי השרת כתוב ששייכת בהם קנאה... לא כדאי לקנות את הדירה הזו'.

לבסוף העלה אבי הכלה הצעה: 'ארכוש את הדירה, אך בתי לא תגור בה. אלא אשכיר אותה לאחרים, ולבתי אשכור במקום אחר'. מרן הרב שטיינמן הסכים להצעה, וצירף את ברכתו למחותנים ובני הזוג.

ומה אירע בסופו של הסיפור? - בליל חתונת הבת, האחות המבוגרת של חברתה התארסה! לא חלפה תקופה ארוכה, והנה גם אותה חברה זכתה להתארס. ועתה, בס"ד הבת וחתנה נכנסו להתגורר באותה דירה... כל מילה מיותרת....

(מתוך "ליקוטי שמואל" שבת פרשת 'שמות')

מישה מאלף התרחש בשני מחותנים, שטרם חתונת ילדיהם החליטו לקנות עבורם דירה. אבי הכלה מצא דירה במחיר 'מציאה', ובאזור של שומרי תורה ומצוות, וביקש מבתו שתלך ותראה את הדירה. הבת שבה אל אביה ואמרה כי הדירה מאוד מצאה חן בעיניה, והיא מושלמת מכל הבחינות, אך הוסיפה, שבאותו הבניין, מתגוררת חברה טובה שלה, שהינה מעוכבת שידוך כבר זמן רב. זאת ועוד, שבבית אותה חברה נמצאת גם אחותה, המבוגרת ממנה, ואף היא טרם זכתה למצוא את זיווגה, ואולי יגרם להן צער מסוים כאשר יראו מדי יום את חברתם הנשואה...

האב החליט שהוא אינו ניגש לרכישה לפני התייעצות עם מרן הגר"ח קניבסקי זצ"ל. התקשר אפוא לאחד ממקורבי הגר"ח, וביקש שיגיש את ההתלבטות לפני הרב. הלה השיבו שחבל יהיה לבזבז את זמנו היקר של הגר"ח בשאלה מיותרת זו, כי פשיטא שמותר לקנות את הדירה, והוסיף לטעון 'וכי החברות אינן יודעות שבתך מתחתנת?...'. אך אבי הכלה התעקש שבכל זאת יציג את הדברים לפני הרב. ובכן, השאלה הוצגה בפני רבינו הגר"ח, ולמרבה הפלא, 'שר התורה' שמישיב על אתר על השאלות החמורות ביותר בעולמה של הלכה, התחבט רבות בשאלה זו, תוך כדי שמיללו שפתיו הקדושות 'זו שאלה קשה'. לבסוף הפטיר, שיפנו עם השאלה למרן הגראי"ל שטיינמן זצ"ל.

אבי הכלה מיהר להגיע למעונו של רבינו האילת השחר', והציג בפניו את השאלה. הגראי"ל פתח ואמר, כי לכאורה אין כאן שאלה, כי מן הסתם אתה מחפש זמן רב דירה, וסוף סוף מצאת,

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה רוחנית מדי יום אצלך במייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח
בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.

זמן תפילה? ברכת כהנים חשובה יותר!

הפסוקים בזמן. וכן אם טרם התפלל, ועד שיגיעו לברכת כהנים יחלוף זמן התפילה - יתפלל מחוץ לבית הכנסת; אך אם נכנס וקראוהו לברך - יברך על אך שמפסיד בכך את התפילה בזמנה. ואם טרם אמר את ברכות התורה, ויש פנאי לאומרן - יאמרן לפני ברכת כהנים.

כהן שטרם קרא קריאת שמע, והגיע לבית הכנסת לפני סוף זמן קריאת שמע, ועד שיגיעו לברכת כהנים יחלוף הזמן - יקרא קריאת שמע מחוץ לבית הכנסת; אולם, אם כבר נכנס לבית הכנסת וקראוהו לברך ברכת כהנים - יקרא את הפסוק הראשון (עם 'ברוך שם') ויעלה לדוכן, על אף שמפסיד בכך את קריאת יתר

[משנ"ב קכח, קז; בו"מ דרשו, 115-116; וראה שעה"צ פא]

אילו כהנים נפסלו לברכת כהנים רק בעבר ולא בימינו?

ושינוי מוכרים היטב לבני המקום, כך שלא יסיחו דעתם מחמתו. ברם, בימינו כל הכהנים מכסים את פניהם וידיהם בטלית, ואת רגליהם בגרביים, כך שאין חשש להיסח הדעת, ולכן רשאי אף כהן כזה לברך ברכת כהנים.

בעבר ברכו הכהנים ברכת כהנים כשפניהם וידיהם אינם מכוסים, ויש שברכו גם ללא גרביים לרגליהם. וכהן שהיה מום או שינוי חריג בפניו, ידיו ורגליו - היה הדבר עשוי לגרום היסח הדעת לציבור העומד מולו, ולכן תיקנו חכמינו ז"ל שלא יברך ברכת כהנים אלא אם כן תושב המקום במשך שלשים יום, ומומי

[שו"ע קכח, ל-לב, משנ"ב קט-קיד, ושעה"צ פט; בו"מ דרשו, 119 ו124]

כהן הנצרך לנקביו לפני ברכת כהנים - כיצד ינהג?

להמתין למשך שיעור הילוך פרסה, ואף במידה כזו שעוברים בה על איסור 'בל תשקצו' - אם הצורך התעורר בו לאחר שהש"ץ התחיל ברכת 'רצה', והוא מתבייש לצאת אז מבית הכנסת - רשאי להישאר ולברך.

כהן שיש לו חולי מעיים שבגיננו אינו יכול לברך ברכת כהנים - יצא מבית הכנסת לפני ברכת 'רצה'. וכהן שהוצרך לנקביו בסמוך לברכת כהנים, במידה כזו שמסוגל להמתין במשך 'שיעור הילוך פרסה' (72 דקות) ללא עשיית צרכיו - יש שהורה שכיון שברכת כהנים היא מצוה מן התורה, רשאי לברך. ואף כשאינו מסוגל

[משנ"ב קכח, קיא; בו"מ דרשו, 121; וראה שעה"צ פא]

* כהן העומד באמצע תפילת 'שמונה עשרה' - יש אומרים שאם לא קראוהו לברך ברכת כהנים, לא יברך אלא כשאין כהנים אחרים, ויש אומרים שאף אם קראוהו לא יברך אלא כשמסיים את ברכת 'מודים' יחד עם הש"ץ.

* כהן העומד באמצע פסוקי דזמרה וקראוהו לברך ברכת כהנים - יפסיק ויברך אף אם יש כהנים אחרים בבית הכנסת; ויש שכתב שאף אם לא קראוהו יפסיק ויברך.

* אסור לכהן להוסיף ברכה על שלושת הפסוקים של ברכת כהנים, או לגרוע מהם, ואם עשה כן - עבר על 'בל תוסיף' או על 'בל תגרע'. ואיסור ההוספה הוא רק בסמוך לשלושת הפסוקים.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

מְתֵי מצוה לרוץ בקירבת בית הכנסת ומתי אסור?

ובבית הכנסת עצמו, אסור לרוץ, מפני כבוד השכינה; ומי שנקרא לעלות לתורה - ילך בזריזות, לכבוד התורה, אך לא במרוצה.

ובשעת היציאה מבית הכנסת, אסור לרוץ, כדי שלא יראה כאילו השהייה בבית הכנסת היא למעמסה עבורו. אולם היוצא על מנת לשוב לבית הכנסת לאלתר, או שהוא בדרכו ללימוד תורה - מצוה עליו לרוץ, ואף כשלא ניכרת סיבת ריצתו.

[שו"ע צ, יב, ומשנ"ב מ, מא ורמג; בו"מ דרשו, 43-41; וראה משנ"ב שא, א ורג]

מצוה להחיש את הצעדים ולרוץ בשעה שמתקרבים לבית הכנסת, או בכל מצב בו ניכר כי הריצה היא לקראת עשיית מצוה. ואף פסיעה גסה, דהיינו, פסיעות רחבות שהולך בכל אחת מהן יותר מאמה בבת אחת (ראה במקורות), שאמרו עליה חכמינו ז"ל שהיא נוטלת אחת מחמש מאות ממאור עיניו של אדם - מותרת לצורך מצוה. וכמו כן, אף בשבת, בה הריצה אסורה משום "וְכַפַּדְתּוּ מַעֲשׂוֹת דְּרָקִיף - שלא יהא הילוכך בשבת כהילוכך בחול", מותר לרוץ לדבר מצוה.

לפתוח את היום בטוב...

הצטרף אלינו וקבל את המייל היומי של 'דרשו'
'הפוח בכל יום' לתיבת המייל שלך

סיפורים • חיזוקים • הלכה יומית • כתבות וראיונות • פרשת שבוע

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il